

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.280 van 15 maart 1999
in de zaak A. 68.755/IX-1179.**

In zake : Albert PIETERS,
wonende te SINT-NIKLAAS,
Heistraat 143

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Volksgezondheid en Pensioenen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Albert PIETERS op 2 mei 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 26 maart 1996 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen, waarbij uitspraak wordt gedaan over het beroep dat tegen de beslissing van 2 februari 1994 van de commissie voor vergoedingspensioenen werd ingesteld;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 5 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van eerste attaché
van Financiën J. HEEMERYCK, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Albert PIETERS vraagt op 13 november 1990
een vergoedingspensioen aan wegens gehoorproblemen, die
hij toeschrijft aan een hevig lawaaitrauma tijdens de
oorlog in Korea. Op 23 april 1951 zou een mortiergranaat
in zijn onmiddellijke nabijheid zijn ontploft.

1.2. De commissie voor vergoedingspensioenen
wijst deze aanvraag op 2 februari 1994 af omdat het
verband tussen de gehoorproblemen en de feiten in Korea
niet is bewezen.

1.3. Verzoeker tekent tegen deze beslissing op
11 maart 1994 hoger beroep aan.

1.4. De medische beroepskamer besluit in haar
protocol van 28 juni 1995 dat :

"1. de aangehaalde klachten van duizeligheid
berusten op vasculaire insufficiëntie
(cfr. souffle thv. beide arteriae carotides en

cfr. verslag van Dr. Rysenaer : vertebro-basiliare insufficiëntie).

Hiervoor is er geen aanrekenbare vergoeding te voorzien.

Trouwens in de aanvraag voor vergoedingspensioenen dd. 13/11/1990 komt duizeligheid ook niet voor en het recente onderzoek toont geen objectiveerbare duizeligheid (Dr. Vermaelen)

2. het gehoorverlies duidelijk een bilateraal perceptie gehoorverlies is hoofdzakelijk te wijten aan presbyacousie (voor 3/4 te beschouwen als latere vreemde faktor en dus niet vergoedbaar) en voor 1/4 te wijten aan de laattijdige gevolgen van een gehoorstrauma opgelopen tijdens de Koreaanse oorlog zich pas vooral later uitend bij de later opgetreden presbyacousie.

Ook het oorsuizen dat gepaard gaat met deze perceptiegehoorsdaling is voor 3/4 tgv. de presbyacousie en niet vergoedbaar en voor 1/4 samengaan met het akoestisch trauma en dus vergoedbaar voor 1/4

3. de hoofdpijn is niet te evalueren en er zijn ook geen bewijzen nopens de oorzakelijkheid met het geclaimde feit; er is aldus geen vergoedbaarheid".

1.5. De kwalen worden hierop door de G.G.D.B. als volgt geschat :

- bilaterale perceptiegehoordaling :
4 pct. art. 712 min 3 pct. art. 712 (latere vreemde factoren) of 1 pct. aanrekenbaar
- oorsuizen
8 pct. art. 714 b min 6 pct. art. 714 b (latere vreemde factoren) of 2 pct. aanrekenbaar
- hoofdpijn 0 pct.

1.6. Bij beslissing van 26 maart 1996 verklaart de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen het beroep ontvankelijk en gegrond, maar stelt vast dat de totale aanrekenbare invaliditeitsgraad onvoldoende is om een pensioen uit te betalen.

Deze beslissing wordt in het bijzonder verslag aldus verantwoord :

"Overwegende dat Albert PIETERS op 13/11/1990 een aanvraag om invaliditeitspensioen ingediend heeft; dat volgende kwetsuren werden ingeroepen :

- bilateraal gehoorverlies en oorsuizen;

Overwegende dat uit de getuigenverklaringen het dienstverband kan aanvaard worden;

Overwegende dat de Heer PIETERS aanvoert dat de Latere Vreemde Factoren, die afgetrokken worden door de Medische Kamer van Beroep, niet zouden op medisch wetenschappelijke gronden steunen;

Overwegende dat deze Commissie van Beroep, in samenspraak met de dokter ter zitting, tot de overtuiging is gekomen dat de bedoelde Latere Vreemde Factoren wel medisch wetenschappelijk zijn gegrond en dat de Commissie zich zodoende aansluit bij het advies van de G.G.D.B.".

Het is deze beslissing waarvan thans de vernietiging wordt gevorderd;

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de memorie van antwoord niet ontvankelijk is omdat zich in bijlage een inventaris van zijn dossier bevindt en niet "van de ter staving ingeroepen stukken" zoals bepaald in artikel 86 van het procedurereglement;

2.2. Overwegende dat, wanneer de door de verwe-rende partij ingeroepen stavingsstukken zich in het door haar neergelegde administratief dossier bevinden, het volstaat één inventaris, met name van de stukken van het administratief dossier, bij te voegen; dat verzoeker ten onrechte betoogt dat er twee afzonderlijke inventarissen hadden moeten zijn opgemaakt; dat zijn exceptie niet gegrond is;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het verzoekschrift niet voldoet aan het bepaalde in artikel 2, 2°, van het Regentsbesluit van 23 augustus 1948 vermits het geen uiteenzetting van de feiten bevat, dat het verzoekschrift geen relaas van de schadelijke dienstfeiten noch van de voor de commissies voor vergoedingspensioenen gevoerde procedures omvat;

3.2. Overwegende dat verzoeker hierop antwoordt dat de juridische bewijsvoering waarop de vordering is gebaseerd voldoende duidelijk werd aangegeven, dat het feit dat aan de basis van het verzoek tot verbreking ligt, de beslissing van de beroepscommissie van 26 maart 1996 is en niet de voorafgaande procedure in eerste aanleg of beroep;

3.3. Overwegende dat wanneer hij als administratieve cassatierechter zetelt de Raad van State geen kennis neemt van de feitelijke toedracht van de zaak en hij evenmin over de feiten als dusdanig oordeelt; dat het hem, eventueel, enkel toekomt te oordelen of de commissie van beroep uit de feiten de juiste wettelijke gevolgtrekking heeft afgeleid; dat het dan ook volstaat dat het verzoekschrift die feiten aanhaalt die aan de middelen hun juiste draagwijdte geven; dat blijkens de memorie van antwoord de verwerende partij de middelen niet verkeerd heeft begrepen; dat de middelen niet onduidelijk of onbegrijpelijk zijn ten gevolge van een gebrekkige of onvolledige kennis van de feitelijke gegevens; dat de exceptie van onontvankelijkheid derhalve niet opgaat;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

4.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert dat de bestreden beslissing is genomen met schending van de wettelijke bepalingen inzake aftrek voor vreemde factoren, inzonderheid artikel 9 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, doordat de aftrek voor vreemde factoren niet met wetenschappelijke argumenten werd gestaafd;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de G.G.D.B. weergegeven heeft op grond van welke gegevens zij tot een aftrek voor latere vreemde factoren is gekomen en derhalve op afdoende wijze haar verslag heeft gemotiveerd;

4.1.3. Overwegende dat de invaliditeitspercentages moeten worden verminderd met "de bedragen van de invaliditeit welke (...) te wijten is aan de gevolgen van vreemde factoren die dagtekenen van vóór of na de aangevoerde dienst of het aangevoerd oorlogsfeit of daarmee gepaard gingen" (artikel 9, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen); dat volgens de onderrichtingen die voorkomen in de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit de deskundige niet uit het oog mag verliezen dat de vermindering door wetenschappelijke argumenten moet zijn gestaafd; dat de G.G.D.B. van de vastgestelde invaliditeitsgraad drie vierde als latere vreemde factoren in mindering bracht omdat de aangevoerde kwalen slechts voor een vierde aan het oorlogsfeit toe te schrijven waren; dat deze gedeeltelijke aanrekenbaarheid -nl. voor een vierde- door de G.G.D.B. genoegzaam werd verantwoord toen zij erop wees dat er in de medische bundel voor de periode 1954-1960 nergens aantekeningen terug te vinden waren van consultaties of behandelingen van de ORL-afdeling (oor-, neus-, keelaandoeningen) van een militair ziekenhuis, dat betrokkene in 1960 zelf

verklaarde geen last te hebben van oorpijn of van ronkende of fluitende oren en dat een audiogram in 1980 door de dienst ORL als normaal voor zijn leeftijd (55 jaar) werd beoordeeld; dat deze gegevens duidelijk laten blijken dat het gehoorverlies en het oorsuizen hoofdzakelijk aan seniele presbyacousie te wijten waren; dat de medische beroepskamer zodoende duidelijk heeft aangegeven op welke wetenschappelijke gronden ze tot haar advies is gekomen; dat door zich bij dit advies aan te sluiten, de commissie van beroep haar beslissing, wat de aftrek van vreemde factoren betreft, naar behoren heeft verantwoord; dat het eerste middel niet gegrond is;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing is genomen met overtreding van de wettelijke en deontologische beschikkingen inzake de medische expertise doordat de medische beroepskamer rekening houdt met de onderzoeken van de in eerste aanleg geconsulteerde specialist;

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de G.G.D.B. ook rekening kan houden met het specialistisch verslag van eerste aanleg, dat het dossier in beroep wordt onderzocht door een anders samengestelde medische commissie die rekening dient te houden met alle aanwezige medische stukken;

4.2.3. Overwegende dat de medische beroepskamer van de G.G.D. niet enkel heeft gesteund op de vaststellingen van de door haar aangezochte specialist Dr. I. VERMAELEN, maar ook op het verslag van de door de G.G.D. in eerste aanleg aangestelde geneesheer-specialist, Dr. L. RYSENAER; dat het beroepscollege van de G.G.D. zijn beoordelingsbevoegdheid dient uit te oefenen op grond van alle gegevens van het dossier, inzonderheid de ter staving van de aanvraag ingediende medische

attesten en de verslagen van de uitgevoerde geneeskundige onderzoeken; dat geen enkel voorschrift hem belet de bevindingen van de in eerste aanleg aangestelde geneesheer-specialist in zijn oordeelsvorming te betrekken; dat noch het Regentsbesluit van 15 juni 1949 tot bepaling van de rechtspleging voor de commissies voor vergoedingspensioenen, noch het koninklijk besluit van 11 april 1975 tot herinrichting van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst zo'n verbod inhouden; dat het tweede middel niet gegrond is;

4.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert dat geen rekening werd gehouden met de door de verdediging ter zitting aangebrachte elementen inzake aftrek vreemde factoren;

4.3.2. Overwegende dat verzoeker op de zitting van de beroepscommissie aanvoert wat hij in het eerste middel van het onderhavige beroep laat gelden, namelijk dat de aftrek door de medische beroepskamer van latere vreemde factoren niet op medisch wetenschappelijke gronden berustte; dat, zoals uit de bespreking van het eerste middel blijkt, de commissie van beroep op dit verweer volkomen terecht heeft geantwoord dat de aftrek wel medisch wetenschappelijk gegrond was; dat het derde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien maart 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.